

Mestres de l'Escolania de Montserrat. Vol. XI: *NARCÍS CASANOVES, OBRES COMPLETES*. I. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Monestir de Montserrat, MCMLXXXIV. Edició i introducció de Daniel Codina. Realització del baix continu, Ireneu Segarra. XXII + 232 p.

El monestir de Montserrat, que tanta importància assolí en matèria musical, adés en la creació i interpretació, adés en la formació d'excel·lents músics que, especialment durant el Barroc i el Classicisme, ocuparen els llocs més destacats arreu de Catalunya i els altres països hispànics, continua la seva preuada sèrie de *Mestres de l'Escolania*, iniciant ara l'obra vocal del pare Narcís Casanoves (1747-1799), que representa, juntament amb el pare Anselm Viola, l'assumpció del classicisme musical a casa nostra.

Daniel Codina ens presenta a la Introducció una reeixida aproximació històrica i estètica al context de la música de Narcís Casanoves, que comprèn la biografia —amb abundosa documentació i

precisions crítiques—, la seva dedicació a l'orgue —amb un interessant apèndix històric sobre els orgues de Montserrat— i la catalogació de l'obra servada de Casanoves, amb expressió dels detalls codicològics dels manuscrits que són editats en el volum, així com els criteris de l'edició.

La part musical ens dona a conèixer l'invitatori i responsoris de Nadal (6), responsoris de la Nativitat de la Mare de Déu (3) i motets eucarístics (9), que palesen la bonesa de l'art del pare Casanoves. Mentre els motets eucarístics són escrits amb certa senzillesa i contenció dels quals destaca sobretot la part vocal, l'invitatori i els responsoris han estat concebuts a l'estil concertant, amb una presència instrumental molt colpidora, fruit de l'època en què la fusió tímbrica i el balanceig entre els passatges solfístics i els efectes de blocs uniformes, palesava un evident préstec de la música civil vers la religiosa.

La realització del continu és funcional, però sempre correcta i ben dosificada. Cal felicitar el pare Daniel Codina i encoratjar el Monestir per què segueixin en el bon camí reprès.

Francesc Bonastre